

Kära ni alla söstrar därhemma!

Jag skriver ett gemen-
sambrev till er den här gången. Så vitt jag vet har jag besvarat alla
brev jag fått från er.

I eftermiddag skall
det avgöras vilken dam som har vackrast ben. Vackraste vaderna heter
det på franska. De unga kvinnorna ombord har några dagar gått i shorts
och såmedels låtit komma till allmänt beskådande sina linjerena fort-
komstledamöter. Det är inte alls illa. Men man får ju vara tacksam för
att inte alla deltar i tävlingen. Kjolarna har än sin stora uppgift.

Denna benens dag ingår
som ett led i ekvatorsfesten eller - veckan. Vi har spel och lek och
tävlingar varje dag. Damerna har ritat svans på grisen. Det uppenbara-
des därvid att inte alla är födda på landet. Somliga visste tydligen inte
att de två måste höra samman, grisen och den knorriga svansen. Igår var
det derby. Damerna föreställde hästar, presenterades, "vägdes" och sat-
sades på. I stället för hästars förtvivlade kamp att hålla sig främst
vid derbyt var det nu damernas skicklighet att klippa ett sidenband
halvannan meter långt i två remsor. Den som kom först fram hade vunnit.
Herrarna satsade på de olika hästarna och förlorade eller vann. Ett
annat skoj har varit att gissa antalet ärter i en butelj. Resultatet
blev ganska förvånande. Buteljen innehåller mycket mer än man tror. En
halvlitersbutelj rymde 1483 ärter eller böner. Vinnaren fick 500 frs.

Vi har barnens dag varje
dag. Vi har aldrig rest med så många barn. Det är barnfamiljer som tar
båt. Dom kan inte flyga därför att det inte går att ta så mycket bagage
med som erfordras då man reser med barn. Det är alltså en familjebåt.
Maja har två pojkar med sej. Den tredje från det protestantiska ledet
är en liten engelsman, 8-9 år, nej han är inte det. Denne lille grabb
som nu kommer ut i ett missionärspars sällskap skall till sin pappa och
dennes nya hustru. Pojkens mamma skulle fara hem till England och hämta
sin son då hon förolyckades i samma flygmaskin som de båda svarta pas-
torerna som for till Bryxelles för jubileet för ett par år sedan.

Det finns badbassäng
ombord. Det varen överraskning. Vi hade packat ner våra badkläder
som vi fick så liten användning för i Bruxelles. Inte visste vi att
dom skulle kunna bli nyttiga på överresan. Lisa får låna Majas. Dom
är i var sin stund olika tider på dagen. Men jag hade inget. Lisa sydde
då ett par badbyxor av ett par bomullsstrumpor hon hade med. Byxorna
blev för korta och måste skarvas med en linning upptill av skärt tyg.
Jag badade inte i fullt dagsljus med dem utan i skymningen. Men vi kom
snart till Teneråffa och kunde köpa ett par billigt. Och nu badar vi
så det står härliga till. Klockan halv sju på morgonen har vi första
doppet lagom före frukosten kl.8. Sen tar vi flera dopp under dagens
lopp. Livet är härligt att bada.

Jag skulle önska att
ni finge göra en sådan här resa någon gång. Hinner ni samla lite slan-
tar tills ni bli pensionerade så använd en del av dem till resor. Ni
skall se vi har fin hytt med tvättrum och dusch. Man kan också gå ut
inne. Den möjligheten är kombinerad med duschen. Vad mycket mat man
får och så fin mat. En timma tar andra frukosten och middagen vardera.
Glass får vi ibland. Om inte det är glass är det en tårtbit eller nå-
got annat gott. Kaffe till alla målen och dessutom kl. 16.

Vi missionärer samlas varje kväll kl. 8 till en bönestund. Vi kan inte ha morgonbön tillsammans för då måste hytterna vara utrymda så de kan städas. Det är en engelsk familj, den som tar ut pojken, och så är det amerikaner. En av de ogifta damerna är svensk-amerikanska. Hennes föräldrar är båda svenskar och dom lärde barnen fädernas språk. Så är det unga människor som far ut för första gången. Dom har varit våra kamrater i kolonialkursen. Maja och pojkarna mår bra, men den lille har fått värme-utslag, hela ansiktet fullt med pletor. Det har emellertid inte varit särskilt hett under resan. Den natt vi närmade oss Dakar räckte det till förstås. Men sen har det varit bättre igen. Passagerarna är trevliga människor, fäder, mödrar och barn. Det blir lite mer styrsel i och lugn över dem än ungdomar som inte har mer än sej själva att tänka på och fördriva tiden för.

Radion skriker ut lite nyheter nu och då men det får man inte mycket av. Det förtonar i intet. Men på kvällen hängs upp en resumé av nyheter som kommit in. Där kan man läsa om det viktigaste som tilldragit sej i världen. Sålunda har vi fått veta att ryssarna har atombomben. Att kung Gustaf är särskilt illa därän har vi inte sett affischerat men det sa någon av passagerarna.

Devalveringen av pundet kom som en kalldusch även om den var väntad. Så kraftig nerskärning hade man i allmänhet inte räknat med. 30 %. Och så kommer svenska kronan och kryper ihop med 44 %. Vad menas med det? Att den inte skulle stå sig länge det kunde man utan att vara profet förutse. Det var bländat omöjligt att växla en svensk tia i Bruxelles. Jag frågade på ett växelkontor ett par dagar innan vi lämnade och ville veta orsaken till att de nekade ta emot våra pengar. Då sa mannen, att pundet skulle komma att devalveras och kronan hängde vid pundet. Jag skulle inte ge mer än 5 francs för en krona sa han om jag alls skulle ta emot den. Den officiella kursen är, som ni vet 12 francs för svensk krona. De 60 dollars Märta Backman sände oss med Thorells tjänade vi en slant på för att inte tala om OA:s växling. Jag har varit misstänksam mot den svenska kronan länge, redan innan vi lämnade Kongo. Det skrev jag till dej Ester. Och i stil med denna uppfattning lämnade jag en del francs kvar i Kongo.

Vi har bibliotek ombord så vi kan passa på att läsa vad vi inte har själva. "Jag valde friheten" finns här och jag har avverkat den. Tidigare har jag läst tidnings-artiklar ur den men nu fick jag tillfälle att gå lite djupare. Det är fantastiskt hur dom kan behandla vuxna människor. Högre sändebud i Washington t.ex. får inte ta emot eller sända brev utan att dessa kontrolleras av ambassaden. Det är väl höjden! Och sånt finner dom sej i. Och så prisas förhållandena som idealiska i Ryssland av alla dem som kallas kommunister. Är dom allvarliga och så förda bakom ljuset eller är det också för dem rena fäkteriet och dimbildningen? Jag rekommenderar Ludde att läsa den boken. Den är inte uppbygglig men upplysande.

Så är vi snart framme i Kongo än en gång. Måne det skall bli krig i Europa även den här gången? Och till Bendela kommer vi som besökare som reser vidare. Colldéns Boshwe, det låter så underligt och främmande. Men det är spännande med något nytt. Det kan ju också bli bra. Lisa har ju alltid velat från Bendela under det jag trivts gott där. Nu får hon sitt lystmäte på skog och vägar. Men vi kanske snart blir förflyttade igen. Konkia har utsetts till särskild skolstation för utbildande av bylärare och då kommer vi troligen dit. Vad som bekymrar mej är övertagandet av Arons station och församling. Men det är bara att göra det bästa av 'et. Herren hjälpe oss!

Nu är det här brevet slut.

Tack för brev som är oss tillmötes i Matadi! Skriv snart! Skriv alla!

David